

پروژه ادغام سازمان محیط زیست به بخاطر پدیده ریزگردها کلید زده شد

دلسوزی زیست محیطی یا تسویه حساب سیاسی

نیما صائب اوقتی ریزگردها نیمی از ایران را فراگرفتند، متهم ردیف اول سازمان محیط زیست شد و شخص معصومه ابتکار، متهم کنندگان هم تعدادی از نمایندگان مجلس بودند. الهام طیبی‌زاده، نماینده مردم تهران عدم حضور خانم ابتکار در استان خوزستان را نشان نداده و بی‌درایی یک مسئول دانست. مهم‌ترین بخش انتقاداتش نیز این‌جا بود: «خانم ابتکار باید از قبل برای این مسأله چاره‌اندیشی می‌کرد و به جای این که وقتش را صرف واردات بنزین کند به این حوزه که مستقیماً با او مربوط می‌شود می‌پرداخت.» او در نهایت اعلام کرد که پیشنهاد تعویض خانم رئیس را به آقای رئیس جمهوری داده است. سیدحسین نقوی، نماینده ورامین و سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی نیز دلیل انتقاداتش از ابتکار را این گونه بیان کرد: «موضوعات مهمی مانند ریزگردها در خوزستان که بسیار هم خسارت‌بار است باید مورد توجه جدی رئیس سازمان محیط زیست قرار گیرد. مردم سایر فعالیت‌ها و رفتارهای این دست‌نگاه را زیر ذره‌بین می‌برند و سوال می‌کنند که دستگاه متولی محیط زیست چرا در حوزه‌های دیگری (حضور در مه‌ایش‌ها و گرده‌های ای‌سی‌سی) فعالیت می‌کند که مربوط به وزارت کشور یا احزاب یا گروه‌هاست؟» سیدشرف‌حسینی، نماینده‌ها و نیز به معصومه ابتکار پیشنهاد کرد که اگر توان کل کردن ندارد از ریاست سازمان محیط زیست استعفا دهد و در منزل برای خانواده خود غم‌خیزد و این بهتر از آن است که نتواند به وظایف خود در سازمان محیط زیست عمل کند.» او ابتکار را متهم به توجه به گره‌بازان به جای مردم کرد. ناصر سودانی نماینده دیگر نیز از آن‌جا که در راه در درخواست مقامات ایرانی از کشورهای همسایه برای جلوگیری از ورود ریزگردها به ایران عنوان کرد اما بازم مسئول اصلی به این وضع رانه وزارت خارجه که سازمان محیط زیست است، سید شکر خدا موسوی که او هم نماینده‌ها و است پیشنهاد داد چون «مدارس در استان خوزستان ۲ روز است که تعطیل شده و مردم در شرایط بسیاری در تنگی می‌کنند پس بهتر است خانم ابتکار به جای مصاحبه از سمت خود استعفا دهند.» اسماعیل جلیلی نماینده سجد سلیمان سازمان محیط زیست را

متهم به بی‌تدبیری کرد و سیدعیسی درایی، نماینده اندیمشک هم به ابتکار پیشنهاد استعفا داد. محمد سلیمانی نماینده تهران هم مدیریت محیط زیست را بسیار ضعیف و ناکار آمد دانست و از رئیس جمهوری خواست که فردی شایسته و کارآمد را انتخاب کند.

حتی چند نماینده، ابتکار به خرج دادند و با زدن ماسک بر صورت در صحن مجلس، اعتراضشان را به معصومه ابتکار نشان دادند. آنها معتقد بودند که تاکنون اقدامی برای مبارزه با ریزگردها صورت نگرفته است. اینگونه بود که روزنامه «وطن امروز» در گزارش اولش تیترو زد: «سکوت محیط زیست گرد و خاک به پا کرد» و نوشت: «هرچه زمان می‌گذرد تدبیری از سوی دولت در این زمینه دیده نمی‌شود و امید‌ها و نگرانی‌ها از سوی سازمان محیط زیست ناپدید شده‌است.»

وقتی انتقادات اوج گرفت جواد کریمی قدوسی، عضو فراکسیون اصولگرایان مجلس در انتقاد شدید از سازمان محیط زیست پروژه اصلی را کلید زد: «مجلس باید در این زمینه بیشتر فعال باشد ولی استقلال سازمان محیط زیست به مجلس این اجازه را نمی‌دهد. از این روشی در حال تایپ است که بر اساس آن سازمان محیط زیست و وزارت جهاد کشاورزی ادغام می‌شود و این سازمان زیر مجموعه جهاد کشاورزی می‌شود.» طرح ادغام سازمان محیط زیست با وزارت جهاد کشاورزی سال‌هاست که روی میز بعضی از نمایندگان است. طرحی که با واکنش شدید فعالان محیط زیست روبه‌رو شده است. که معتقدند این ادغام همین یک ذره استقلال سازمان محیط زیست را هم از آن می‌گیرد. حال با تشدید انتقادات نمایندگان مجلس از معصومه ابتکار و سازمان محیط زیست در نهایت ختم شدن این اعتراضات به رای مجده طرح ادغام سازمان مستقل محیط زیست و انتقالش از معاونت ریاست جمهوری به زیر مجموعه یک وزارتخانه سوالی در اندکان متبادر می‌شود. اول آن که چرا در تمام این انتقادات کسی در باره دلایل اصلی ریزگردها صحبتی نکرد و چرا همین نمایندگان تابه حال به فکر ریزگردهای صدروزه و هرساله سیستان سازمان محیط زیست در نهایت ختم شدن این اعتراضات به رای مجده طرح ادغام سازمان مستقل محیط زیست و انتقالش از معاونت ریاست جمهوری به زیر مجموعه یک وزارتخانه سوالی در اندکان متبادر می‌شود. اول آن که چرا در تمام این انتقادات کسی در باره دلایل اصلی ریزگردها صحبتی نکرد و چرا همین نمایندگان تابه حال به فکر ریزگردهای صدروزه و هرساله سیستان سازمان محیط زیست در نهایت ختم شدن این اعتراضات به رای مجده طرح ادغام سازمان مستقل محیط زیست و انتقالش از معاونت ریاست جمهوری به زیر مجموعه یک وزارتخانه سوالی در اندکان متبادر می‌شود.

سازمان محیط زیست در این دو سال پرسو و صدارترین نهاد دولتی بوده است. نهادهای که در تنهایی در مقابل تخریبگران ایستاده است. نهادهای که حتی بعضاً مورد حمایت سایر نهادهای دولتی دیگر هم نبوده است. ذکر چند نمونه به خوبی نشان می‌دهد

اختلاف نظر بر سر ساخت سدی بدون مجوز با ۲۰ درصد پیشرفت فیزیکی

استاندار گیلان: سد شرفاورد باید ساخته شود
سازمان محیط زیست: این پروژه مجوز تأیید از زبایی زیست محیطی ندارد

دیمیده شده، به چالش جدید این سازمان با دیگر نهادهای تبدیل شده است. در گزارش مورخ ۲۵ فروردین ۹۳ «شهرود» از قول دکتر متصدی، معاون محیط زیست انسانی سازمان محیط زیست، آمده که این پروژه هنوز گزارش ارزیابی زیست محیطی ندارد و ساخت آن متوقف است و اگر گزارش ارزیابی آن به دست سازمان برسد و این گزارش از سوی سازمان تأیید شود آن موقع است که شرکت مجری این پروژه می‌تواند کار خود را آغاز کند اما اگر سازمان ارزیابی را تأیید نکند هیچ مجوزی برای احداث سد صادر نمی‌شود. مجوزی که تاکنون از سوی سازمان محیط زیست داده نشده ولی سد شرفاورد مدتی است که در حال اجراست. همچنین در گفت‌وگو «شهرود» با علیرضا رحمتی، معاون دفتر ارزیابی محیط زیست در شماره ۲۸۸ این روزنامه مورخ ۶ اسفند ۹۳ به اثرات منفی سد شرفاورد اشاره شد. آن گفت‌وگو معاون دفتر ارزیابی محیط زیست به «شهرود» گفت: «در مورد سد شرفاورد در گیلان چون بحث جنابیت جنگلی مطرح بود، یعنی قرار بود برای احداث سد ۲۵۰ هکتار جنگل تالود شود. چند سال است مجوزی برای اجرا نداده است و به دلیل رایب نشدن ارزیابی زیست محیطی هیچ مجوز قانونی برای اجرا صادر نشده است اما اجرای آن به دلیل بحث فایناس اعتباری یا در یافت بودجه شروع شد و چند سال است که در حال اجراست. در مقابل سازمان محیط زیست با اجرای آن مخالف است چون این سد حجم بسیار زیادی از باکتراشی جنگل را به همراه دارد. در حال حاضر دیوان محاسبات در حال بررسی این پروژه است و امیدواریم سازمان دیوان محاسبات حکم به توقف پروژه بدهد.

که سازمان محیط زیست در برخورد با تخریبگران تنهات و از قدرت لازم و کافی برخوردار نیست و اگر نبود حمایت‌های مقام معظم رهبری و رئیس جمهوری شاید همین مقدار موفقیت هم عایدش نمی‌شد. سازمان محیط زیست در این دوسال همواره درگیر مقابله با جاده‌سازی‌های بی‌رویه بود. جاده‌سازی‌هایی که وزارت راه و ترابری و ادارات وابسته‌اش در استان‌ها مصر به ساختشان بودند.

جاده‌هایی مانند جنگل ابر، منطقه حفاظت شده اشترانکوه، آزادراه رشت- قزوین، خط انتقال لوله سوادکوه، خط انتقال نیرو جاسک، جاده وازک بلده و خیلی از موارد دیگر که در اکثر آنها ادارات راه و ترابری استان‌ها بیشتر از پیمانکاران حمایت می‌کنند تا سازمان محیط زیست یا در قفسه سدها که سازمان محیط زیست درگیری شدیدی با مقامات وزارت نیرو دارد. از سد شرفاورد گرفته تا خرسان ۳ و سد میجران و سد گرمود و سد سیاه بیشه و سد هراز و سد البرز تمام توان و نیروی سازمان را در مقابله با وزارت نیرو و اصراش بر ادامه روند سدسازی‌ها گرفته است. یا در قفسه بنزین‌های غیراستاندارد که سازمان محیط زیست بارها با وعده‌ها و سخنان ناهمگون وزارت نفت روبه‌رو شد و هنوز هم مسأله کیفیت بنزین‌ها حل نشده است و روزانه هزاران هزار خودرو به خاطر کیفیت بد بنزین‌ها روانه تعمیرگاه می‌شوند. هزاران انسان هم از این سوخت سمی سراسر استان استنشاق می‌کنند. یا در طرح‌ها و پروژه‌های گردشگری بزرگ که سازمان محیط زیست بعضاً با سازمان گردشگری دچار مشکل می‌شود و کم پیش می‌آید فریادش به نتیجه‌ای برسد. مانند داستان تبدیل بخشی از تالاب بوجاق و دریاچه گهر به منطقه گردشگری که به‌رغم مخالفت قطعانه سازمان محیط زیست آرام آرام و به دور از چشم دیگران در حال انجام است، یا داستان واژگون شدن لیتر هیدروکسید سدیم را به داخل رودخانه سزار دورود وارد کرد و منجر به قتل ۱۲۰ هزار قطعه ماهی شد و سازمان راه‌آهن کشور به خاطر شکایت سازمان محیط زیست به یک میلیارد و ۲۰۰ میلیون تومان جریمه محکوم شد و اما تاکنون کسی را قدرت گرفتن می‌جرمه نبود. به عبارتی سازمان محیط زیست حتی قدرت گرفتن جریمه قانونی‌اش از سازمان بسیار کوچک‌تر و با ظاهر گه‌گرت‌تر از آن دارد و به جایش مدیرعامل شرکت راه‌آهن با حمایت معاون وزیر راه و شهرسازی قراردادی با سازمان محیط زیست و سازمان شیلات بستند تا در ازای آن جریمه نقدی ۵۰۰ هزار قطعه ماهی در رودخانه سزار رها کنند بدون این که کسی به عواقب زیستی و اکوسیستمی این راه‌سازی توجه کند. یا در داستان قطع درختان جنگل‌های البرز و واژگون شدن تنه‌های درختان گیلان که با حذف یک میلیون از پروژه‌های تولیدسازی جنگل‌ها متوقف شده که حداقل نیمی از پروژه‌ها به پایان رسیده بود. سازمان محیط زیست حتی در مقابله با فرهنگ عامه مردم که شکار را می‌پسندند هیچ ابایی از ریختن زباله در جنگل و ساحل و خیابان‌ها دارد که سختی در پیش دارد. محیط‌بانان سازمان جانشان را به خطر می‌اندازند و شکارچیان مسلح را دستگیر می‌کنند اما وقتی شکارچیان با جریمه‌های نقدی اندک رها می‌شوند دیگر آمی با جریمه‌های نقدی برای مبارزه باقی نمی‌ماند. همین داستان دربار قاچاقچیان و قاچان درخت‌های صن‌صق می‌کند. حقیقت آن است که سازمان محیط زیست ایران و مخصوصاً ادارات تابعه‌اش در استان‌ها ضعف‌های فراوانی دارند اما اگر واقع‌بین باشیم و ملاحظاتی سیاسی را در قضاوت‌هایمان ملاک قرار ندهیم باید اعتراف کنیم سازمان محیط زیست در زمره نهادهایی قرار دارد که با کوه عظیمی از مشکلات روبه‌رو است.

چه کارنامه‌ای در حمایت از محیط زیست داشتند؟ چهارم آن که آیا با ادغام سازمان محیط زیست مشکل ریزگردها در سال‌های بعد حل خواهد شد؟

بسیاری از نمایندگان منتقد معصومه ابتکار و سازمان محیط زیست مانند الهام طیبی‌زاده، سیدشکر خدا موسوی، اسماعیل جلیلی و محمد سلیمانی چند ماه پیش طرحی را امضا کرده بودند که جاده‌های از دل جنگل ابر برداشد که با بررسی‌های به عمل آمده مغایر با معیارهای زیست محیطی تشخیص داده شد. با بسیاری از همین نمایندگان منتقد امروز زمانی در زمره امضا کنندگان نامه‌ای بودند که از رئیس جمهوری می‌خواست اب در دریای خزر را به کویر انتقال دهد. نمایندگان که سه روز قبل از شروع هجوم ریزگردها، اعتبار مبارزه با این پدیده را در بودجه ۹۴ حذف کردند. نمایندگان که طی سالین گذشته هیچ‌گاه اینچنین نسبت به تخریب‌های محیط زیستی فریاد نزنده بودند. نمایندگان که مسئولان حوزه انتخابی هر کدام از اینها یا جاده‌های تخریب‌گر ساخته شده یا سدی بنا نهاده شده یا منطقه حفاظت‌شده‌ای مورد حمله قرار گرفته یا تالابی خشک شده یا جنگلی قطع شده یا گونه‌های گیاهی و جانوری کمیابی رو به انقراض رفتند اما هیچ‌کدام از این اتفاقات تلخ باعث نشده‌بود که هیچ‌کدام از این نمایندگان هیچ رئیس سازمان محیط زیستی را طی سالین گذشته مورد عتاب قرار دهند. اما شده که این نمایندگان کمر به عزل گرفته‌اند که به‌زعم بسیاری از فعالان اجتماعی و نظاره‌گران سیاسی از موفق‌ترین مدیران دولت روحانی است؛ چه شد که سازمان محیط زیست در نهایت ختم شدن این اعتراضات به رای مجده طرح ادغام سازمان مستقل محیط زیست و انتقالش از معاونت ریاست جمهوری به زیر مجموعه یک وزارتخانه سوالی در اندکان متبادر می‌شود. اول آن که چرا در تمام این انتقادات کسی در باره دلایل اصلی ریزگردها صحبتی نکرد و چرا همین نمایندگان تابه حال به فکر ریزگردهای صدروزه و هرساله سیستان سازمان محیط زیست در نهایت ختم شدن این اعتراضات به رای مجده طرح ادغام سازمان مستقل محیط زیست و انتقالش از معاونت ریاست جمهوری به زیر مجموعه یک وزارتخانه سوالی در اندکان متبادر می‌شود.

همچنین در این دو سال پرسو و صدارترین نهاد دولتی بوده است. نهادهای که در تنهایی در مقابل تخریبگران ایستاده است. نهادهای که حتی بعضاً مورد حمایت سایر نهادهای دولتی دیگر هم نبوده است. ذکر چند نمونه به خوبی نشان می‌دهد

برزیل کشوری است که از لحاظ مسائل زیست‌محیطی بسیار برای دنیا اهمیت دارد. مسائل زیست‌محیطی در این کشور شامل جنگل تراشی در حوضه آمازون، تجارت غیرقانونی حیات‌وحش، شکار غیرمجاز، آلودگی آب و هوا، تخریب زمین و آلودگی آب ناشی از معدن کوبی، تخریب تالاب‌ها و استخراج نفت است. این کشور خانه تقریباً ۱۳ درصد کل گونه‌های شناخته شده است. برزیل دارای یکی از متنوع‌ترین مجموعه‌های گیاهی و جانوری روی کره زمین است. اثرات حاصل از فعالیت کشاورزی و صنعت به شدت تنوع زیستی این کشور را تهدید می‌کند. به‌عنوان یک کشور توسعه و جدیداً صنعتی شده، نقش برزیل در به عهده گرفتن رهبری فعالیت‌های متناسب با حفظ محیط زیست بسیار برجسته است. در زمینه سوخت‌های زیستی، برزیل دومین تولیدکننده بزرگ اتانول در جهان است. همچنین این کشور خانه دو شهر پایدار است، اگرچه مسائل محیط‌های زیست محیطی همچنان نگرانی اصلی مردم برزیل است.

این پدیده مشکل اصلی زیست‌محیطی این کشور است. برزیل زمانی بالاترین نرخ جنگل‌زدایی را در جهان داشت. یکی از علل تشدید جنگل تراشی در برزیل احداث سد بلو منتیو بود. سدی که به دلیل اثرات منفی که بر تنوع زیستی و آزاد کردن گازهای گلخانه‌ای دارد، در مقابل اعتراضات شدید بومیان برزیل و سازمان‌های محیط‌زیستی بزرگ قرار گرفت. جنگل تراشی در برزیل منبع مهم آلودگی، کاهش تنوع زیستی، و انتشار گازهای گلخانه‌ای در سراسر جهان است. اما این پدیده بزرگ‌ترین و اصلی‌ترین مشکل زیست‌محیطی و تخریب اکولوژیکی در برزیل را تشکیل می‌دهد. از سال ۱۹۷۰ پیش از ۶۰۰ هزار کیلومتر مربع جنگل‌های بارانی آمازون نابود شد و مساحت زمین‌های جنگل تراشی شده در مناطق جنگل‌زدایی از ۸۴ درصد مادل هدرتف بیش از ۲۷ هزار کیلومتر مربع در سال ۲۰۰۴، به حدود ۴۵۰۰ کیلومتر مربع در سال ۲۰۱۲ بود.

یکی از اقدامات دولت برای کاهش جنگل‌زدایی، افزایش بودجه نیروی پلیس در برخورد با عواملان غیرقانونی تجارت چوب و استفاده از ماهواره‌های ردیابی کردن کوچکترین تغییرات در پوشش جنگلی بود. در این مسیر وزارت محیط‌زیست تنها نبود. تعداد تعداد سازمان بزرگ IBAMA در سال ۱۹۸۹، برزیل همچنین به لحاظ مدیریت

اداره محیط‌زیست جهانی از طریق دولت محقق شدن به گروه کشورهای با تنوع زیستی بالا داشتن کرسی ریاست آن پیشگام بوده است. در واقع این کشور ۷۰ درصد تنوع زیستی زنده جهان را تشکیل می‌دهد و این خود نشان از این دارد که حفظ تنوع زیست و منابع طبیعی این کشور از اهمیت خاصی نه تنها برای برزیل بلکه برای کل دنیا برخوردار است.

سیاست‌های اخیر وزارت محیط‌زیست

برزیل دارای یک قانون به‌طور کلی پیشرفته و جامع در حفاظت از محیط‌زیست است. وزارت محیط‌زیست برزیل اخیراً داده‌هایی را اعلام کرد که نشان از کاهش نرخ جنگل‌زدایی در آمازون از اواسط سال ۲۰۱۱ را می‌دهد. در واقع این کاهش به دلیل افزایش آگاهی از اثرات مخرب عملیات‌های دست‌پس‌راست و در حال حاضر بهره برداری از جنگل به سمت جنگلداری پایدار در برزیل سوق پیدا کرده است. اگرچه شرکت‌های جنگلداری - بسیاری از این شرکت‌ها در خارج از برزیل مستند - به افزایش طول مدت کارشان در آمازون علاقه‌مند هستند، اما دولت برزیل فعالیت‌های زیست‌محیطی جنگل‌داری پایدار خود را افزایش داده است. سازمان ملی تحقیقات فضاپی برزیل به وزارت محیط‌زیست در کاهش جنگل‌زدایی در کل سال ۲۰۱۱ از طریق سیستم شناسایی و ردیابی جنگل‌زدایی کمک کرده است. به علاوه، دولت برزیل در حال مذاکره برای استفاده از ماهواره‌ها در هند به منظور بهبود کنترل و نظارت جنگل تراشی در جنگل‌های بارانی آمازون است. مقامات رسمی برزیل به همراه طرفداران محیط‌زیست مطمئن هستند که این بررسی‌ها و مطالعات توانایی دولت برزیل برای کنترل و مبارزه با جنگل‌زدایی، هدرتف و زنجیره تنوع زیستی و تولید سوخت‌های زیستی خواهد داد. از طرف دیگر، وزارت محیط‌زیست برزیل در حال انجام اقداماتی به منظور اجرای موثرتر خط‌مشی کاهش جنگل‌زدایی خود از طریق بستن کارخانه‌های چوب‌بری غیرقانونی و تصرف تخته و الوار و وسایل نقلیه غیرقانونی سرزمین از این دست پروژه‌ها زاید دیده می‌شود مثل پروژه انتقال آب سبز، کوه انتقال آب بهشت‌آباد که همگی بدون مجوز ولی در حال اجرا هستند. پروژه‌هایی که همگی به نوعی زیست‌محیطی را نابود می‌کنند و خسارات زیادی به همراه دارند. حال باید دید مناقشه سد شرفاورد حل می‌شود یا این که شاید پروژه به مراجع قانونی و نظارتی بالاتر رجوع می‌شود؟

ذره بین

سازمان‌های متولی محیط زیست در برزیل چه کار می‌کنند

داد و در این زمینه فرصت‌های بی‌ظنیری را برای بخش خصوصی در جهت مطالعه و بررسی تنوع زیستی برزیل فراهم کرد. برای مثال برنامه «زمین قانونی»، که توسط وزارتخانه‌های توسعه کشاورزی و محیط‌زیست شکل گرفت، درگیر برکننده مسئولیت‌هایی در قانونی کردن استفاده از زمین‌های عمومی اشغال شده در منطقه آمازون است. این قانون و برنامه در محدود کردن بازار گوشتی که در مناطق جنگل تراشی شده غیرقانونی تولید شده‌اند بسیار موفق بود. همچنین این برنامه با شناسایی مناسب از مناطق مجاز در آمازون به رشد نیشکر برای تولید اتانول کمک کرد. مقامات برزیل دریافتند که جلوگیری از جنگل‌زدایی و حفظ محیط‌زیست و ارتقای تولید اتانول قسمتی از راه‌حل مشکل تغییر اقلیم است. در سال ۲۰۱۰، این کشور قدم‌های محکمی برای توسعه و پیشرفت تمدهای تغییر اقلیمی خود برداشت. برای مثال، سیاست مبارزه با جنگل‌زدایی در آمازون در سال‌های اخیر نتایج مثبتی را به بار آورد. داده‌ها سال ۲۰۱۰ نشان می‌دهد که برزیل نرخ جنگل‌زدایی در آمازون را تا بیش از ۷۰ درصد کاهش داده است - پایین‌ترین نرخ جنگل‌زدایی طی ۳۰ سال. با این نرخ کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای تا ۲۰ درصد تا سال ۲۰۲۰ است. همه این اتفاق‌ها از مثبت باعث شد که وزیر وقت محیط‌زیست برزیل خانم ایزابلاتکسرا اجازه قهرمان زمین سال ۲۰۱۲ سازمان ملل را دریافت کند. تکسرا این جایزه را به دلیل نقش بسیار مهمش در کاهش جنگل‌زدایی در جنگل‌های آمازون و همچنین سپیم وزارتخانه متبوعش در سیلاب‌بردن رتبه توسعه پایدار دریافت کرد. در واقع در اجرای سیاست‌های کاربری صحیح اراضی در برزیل که به کنترل و پیشگیری از قطع درختان کمک کرده است وزارت محیط‌زیست نقش مرکزی را به عهده داشت. بر اساس آمار دولت، طی سال گذشته برزیل شاهد کاهش جنگل‌زدایی از ۸۴ درصد مادل هدرتف بیش از ۲۷ هزار کیلومتر مربع در سال ۲۰۰۴، به حدود ۴۵۰۰ کیلومتر مربع در سال ۲۰۱۲ بود.

یکی از اقدامات دولت برای کاهش جنگل‌زدایی، افزایش بودجه نیروی پلیس در برخورد با عواملان غیرقانونی تجارت چوب و استفاده از ماهواره‌های ردیابی کردن کوچکترین تغییرات در پوشش جنگلی بود. در این مسیر وزارت محیط‌زیست تنها نبود. تعداد تعداد سازمان بزرگ IBAMA در سال ۱۹۸۹، برزیل همچنین به لحاظ مدیریت

اداره محیط‌زیست جهانی از طریق دولت محقق شدن به گروه کشورهای با تنوع زیستی بالا داشتن کرسی ریاست آن پیشگام بوده است. در واقع این کشور ۷۰ درصد تنوع زیستی زنده جهان را تشکیل می‌دهد و این خود نشان از این دارد که حفظ تنوع زیست و منابع طبیعی این کشور از اهمیت خاصی نه تنها برای برزیل بلکه برای کل دنیا برخوردار است.

سیاست‌های اخیر وزارت محیط‌زیست

برزیل دارای یک قانون به‌طور کلی پیشرفته و جامع در حفاظت از محیط‌زیست است. وزارت محیط‌زیست برزیل اخیراً داده‌هایی را اعلام کرد که نشان از کاهش نرخ جنگل‌زدایی در آمازون از اواسط سال ۲۰۱۱ را می‌دهد. در واقع این کاهش به دلیل افزایش آگاهی از اثرات مخرب عملیات‌های دست‌پس‌راست و در حال حاضر بهره برداری از جنگل به سمت جنگلداری پایدار در برزیل سوق پیدا کرده است. اگرچه شرکت‌های جنگلداری - بسیاری از این شرکت‌ها در خارج از برزیل مستند - به افزایش طول مدت کارشان در آمازون علاقه‌مند هستند، اما دولت برزیل فعالیت‌های زیست‌محیطی جنگل‌داری پایدار خود را افزایش داده است. سازمان ملی تحقیقات فضاپی برزیل به وزارت محیط‌زیست در کاهش جنگل‌زدایی در کل سال ۲۰۱۱ از طریق سیستم شناسایی و ردیابی جنگل‌زدایی کمک کرده است. به علاوه، دولت برزیل در حال مذاکره برای استفاده از ماهواره‌ها در هند به منظور بهبود کنترل و نظارت جنگل تراشی در جنگل‌های بارانی آمازون است. مقامات رسمی برزیل به همراه طرفداران محیط‌زیست مطمئن هستند که این بررسی‌ها و مطالعات توانایی دولت برزیل برای کنترل و مبارزه با جنگل‌زدایی، هدرتف و زنجیره تنوع زیستی و تولید سوخت‌های زیستی خواهد داد. از طرف دیگر، وزارت محیط‌زیست برزیل در حال انجام اقداماتی به منظور اجرای موثرتر خط‌مشی کاهش جنگل‌زدایی خود از طریق بستن کارخانه‌های چوب‌بری غیرقانونی و تصرف تخته و الوار و وسایل نقلیه غیرقانونی سرزمین از این دست پروژه‌ها زاید دیده می‌شود مثل پروژه انتقال آب سبز، کوه انتقال آب بهشت‌آباد که همگی بدون مجوز ولی در حال اجرا هستند. پروژه‌هایی که همگی به نوعی زیست‌محیطی را نابود می‌کنند و خسارات زیادی به همراه دارند. حال باید دید مناقشه سد شرفاورد حل می‌شود یا این که شاید پروژه به مراجع قانونی و نظارتی بالاتر رجوع می‌شود؟